

Ինչ մոլոր եկեղ. բոլոր հոգևածներ և քեռնավորվածներ...

Մատթեոս 11:28

ԲԱՐԻ ԼՈՐԻ

Հունիս, 2009թ.

№6 (104)

Հայտնվեց 2009թ. մայիսից

ՇՆՈՐՀՔԻ ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ
ՄԱԳՆՈՒՍ ԵՂԲՈՐ ԽՈՍՔԸ
ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հոգիս, 2018թ. № (104)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Ջանիկ Բեշիշյան Շնորհքի Ավետարանը.....	1
Մագնուս եղբոր խոսքը երիտասարդական հավաքույթի ժամանակ.....	4
Մեծագույն գայթակղություններից մեկը.....	8
Երանուհի Հովհաննիսյանի վկայությունը.....	9
Իմանա՞լ Աստծու մասին, թե՞ ճանաչել Աստծուն.....	12
Իլյուշ եղբոր վկայությունը.....	13
Ուիլյամ Ռամզայ, աթեիստը դառնում է քրիստոնյա.....	15
Ջերմեռանդ աղոթքի զորությունը.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Թերթի վերաբերյալ ձեր առաջարկություններն ու վկայությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները:

Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930, էլ.փոստ՝ bari_lur_09@rambler.ru

ՇՆՈՐՀՔԻ ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ

Պողոս առաքյալը, հավաքելով Եփեսոսի բոլոր երեցներին, նրանց ասաց. «*Ուրեմն զգուշացէք ձեր անձերուն և բոլոր հօրին, որուն վրայ Հոգին Սուրբ ձեզ տեսուչ դրաւ՝ Աստուծոյ եկեղեցին հովուելու զոր իր արինովը սրացաւ: Քանզի գիտեմ՝ որ իմ զարուելէս ետքը ձեր մէջ յափշտակող գայլեր պիտի մտնեն, որոնք պիտի չխնայեն հօրին: Եւ ձեզմէ ալ այնպիսի մարդիկ պիտի ելլեն, որոնք ծուռ բաներ պիտի խօսին՝ աշակերտները իրենց ետեւէն քաշելու համար» (Գործք 20:28-30): Նա պետք է հեռանար Եփեսոսից, դրա համար էլ ուզում էր, որ եփեսացիները հանձնվեն Աստծու շնորհաց խոսքին, որպեսզի հետագայում չմոլորվեն: «*Եվ հիմա, եղբայրներ, կը յանձնեմ ձեզ Աստուծոյ ու Անոր շնորհաց խօսքին, որ կարող է շինելու և բոլոր սրբաւորներուն հետ ձեզի ժառանգութիւն տալու» (Գործք 20:32):**

Պողոսը գիտեր, որ նրանց պաշտպանությունը Աստծու շնորհքի մեջ լինելն էր: Միայն Աստծու շնորհքի խոսքը կարող է պահել մոլորություններից:

Ի՞նչ է **շնորհքը**: Շնորհքը Աստծուց տրված բարիք է, որին մարդն արժանի չէ: Շնորհքը չեն վաստակում, շնորհքին չեն արժանանում, շնորհքով Աստված մարդուն նվիրում է հավիտենական կյանքը: Ավետարանը սա է. «*Անոնց ապարամբութիւնը պիտի բժշկեմ, զանոնք չրիսպէս պիտի սիրեմ...*» (Ովսե 14:4): Աստված ոչ մի ակնկալիք չունի մարդուց ու ոչինչ չի պահանջում փրկության համար: Նա Իր փրկարար շնորհքով ու հավատքի միջոցով կյանք է տալիս մարդուն: Ավետարանը երկնքից իջած բարի լույսն է, որ մարդուն կարող է շինել, հիմնել, հաստատել և բոլոր սրբաւորների հետ մասնակցել երկնքի թագավորությանը: Այդ մասին Հիսուսն ասաց. «*Հոգին է կենդանի ընողը, մարմինը շահ մը չըներ. այն խօսքերը զորոնք ես ձեզի կը խօսիմ, հոգի ու կեանք են» (Հովհ. 6:64):*

Պողոս առաքյալը Ա Կորնթ 2:2-5 խոսքերում ասում է. «Ես ահով և դողով եկա ձեզ մոտ»: Ինչի՞ց և ինչի՞ համար էր վախենում Պողոս առաքյալը: Նա փիլիսոփա էր և չէր ուզում, որ իր փիլիսոփայությունն ու մարդ-

կային խոսքերը խառնվեին Ավետարանին՝ այդ անխարդախ կաթին: Դրա համար նա ասում է. «Իմ քարոզչությունը ոչ թե մարդկային իմաստության համոզիչ խոսքերով լինի, այլ՝ Սուրբ Հոգու գործության ապացույցով, որ ձեր հավատքը մարդկային իմաստությունով չլինի, այլ՝ Աստծու գործությունով»: Խաչի քարոզչությունը բավական է մարդու փրկության համար, բայց եթե սրան մարդը ինչ-որ մի բան է ավելացնում, սա արդեն ավետարան չէ, սա արդեն կրոն է դառնում, և այդ կրոնը չի կարող փրկել մարդուն: Կրոնը ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ մարդկային ջանքերով Աստծուն հասնելու ճիգ:

Հունիս, 2018թ., N 6 (101)

Պողոս առաքյալն ասում է. «Վասն զի ես ամօք չեմ սեպիր աւերարանը, քանզի Աստուծոյ գործօրինն է այն՝ բոլոր հաւաքացեալներուն փրկութեան համար, առաջ Հրեային ու եւրքը Յոյնին: Վասն զի

անով Աստուծոյ արդարութիւնը, որ է հաւաքքէն, հաւաքքի համար կը յայտնուի. ինչպէս գրուած է թէ Արդարը հաւաքքէն պիտի ապրի» (Հռովմ. 1:16-17): Արդարը հավատքից կապրի: Մարդկանց թվում է, թե փրկվելու համար ինչ-որ բան պետք է անել, բայց Աստծու Խոսքը հստակ է ասում, որ արդարությունը հայտնվում է հավատքից՝ հավատքի մեջ: Եթե քարոզչության հիմքում ընկած է մարդու անելիքը, կամ Աստծու գործին խառնվում է մարդու անելիքը, ապա սա դառնում է կրոն:

«Ես Աստուծոյ շնորհքը չեմ խափաներ. վասն զի եթէ արդարութիւնը օրենքէն էր, ուրեմն Քրիստոս պարտապարհ մննաւ» (Գաղ. 2:21): Եթե մարդն իր ուժով կարող է արդարանալ Աստծու առջև, ապա Քրիստոսը էլ ինչո՞ւ խաչվեց:

Մարտին Լյութերի մասին շատերը լսած կլինեն, որ նա ջանք էր թափում տաճարի աստիճանները ծնկաչոք բարձրանալ, որպեսզի Աստծուն հաճելի լինի: Եվ երկնքից հնչում է խոսքը. «...արդարը իր հաւաքքովը պիտի ապրի» (Ամբակում 2:4): Բոլոր կրոնական ուղղությունները ցույց են տալիս, որ մարդն Աստծուն հասնելու համար պետք է ջանք թափի, ինչը հակառակ է Ավետարանի էությանը: «Եւ մէկը երկինք չելաւ. բայց անիկա միայն որ երկինքէն իջաւ, Որդին մարդոյ որ երկինքն է» (Հովհ. 3:13): Մարդը երբեք չի

կարողացել հասնել Աստծուն, Աստված Ինքը իջավ երկնքից՝ մարդուն փրկելու համար: Աստված հավիտեանական սիրով է սիրում մարդուն. «*Շատ ջուրերը չեն կրնար սերը մարել, ու գետերը զանհկա չեն կրնար ընկղմել. եթե մարդ մը սիրոյ փոխարէն իր տանը բոլոր սրացումները տալ, զանհկա բոլորովին կ'անարգեն»* (Երգ Երգոց 8:7): Շնորհքի Ավետարանը սա է, որ Աստված երկնքից իջել է, մարդուն կյանք է տվել, ու այդ կյանքը մարդուն շինում է, պահպանում է, և վերջում էլ պետք է տանի երկինք, հասցնի սուրբերի հետ ժառանգության: «*Անոնց աչքերը քանալու, խաւարէն լոյսի, ու սալարանայի իշխանութենէն Աստուծոյ դարձնելու, որպէս զի անոնք մեղքերու թողութիւն առնեն, և սուրբերուն հետ մասնակից ըլլան ինծի հաւատարմով»* (Գործք 26:18): Ոչ միայն փրկությունն է Աստծով, այլև սուրբերի հետ ժառանգություն ունենալն էլ, և դրա համար Աստված Սուրբ Հոգին է տվել մեզ: Սուրբ Հոգին այդ ժառանգության գրավն է: Սուրբ Հոգին երաշխավորում է մեզ, որ երկնքում մենք պետք է առնենք այդ ժառանգությունը:

Տեր Հիսուսը երկրի վրա էր մեզ փրկելու համար, հիմա էլ երկնքում բարեխոսում է մեզ համար: «*Ուստի եւ կարո՞ղ է իր միջոցով Աստծուն մօտեցողներին մէկընդմիջօր փրկել.*

քանի որ նա միշտ կենդանի է՝ բարեխօս լինելու նրանց համար»: Ուրեմն եկեք արմատաւանք Աստծու Խոսքի վրա, ինչպես Կող. 2:6-7-ում է ասվում. «*Ուստի ինչպէս ընդունեցիք Քրիստոս Յիսուս Տէրը, անով քաղեցէք, արմար կապած ու անոր վրայ շինուած, ու հաւատքին մէջ հաստատուած՝ ինչպէս սորվեցաք, և անոր մէջ ամեցէք գոհութիւնով»*: Մենք մեր արմատները ոչ թե աշխարհի մեջ գցենք, այլ Քրիստոս Հիսուսի մեջ, որպեսզի Ավետարանի մեջ հաստատված լինենք: Պողոս առաքյալն ասում է, թե՝ ինչպես Հիսուս Քրիստոսին ընդունեցիք՝ պարզ հավատքով, այնպես էլ նրանում գնացեք՝ արմատացած և նրանում շինված: Ավետարանը չի ասում, թե մարդն ինչ-որ գործ պետք է անի փրկության համար, այլ ասում է, թե Աստված ինչ է արել մեր փրկության համար: Նա Իր Որդուն է զոհել այդ նպատակով: Տեր Հիսուսի խաչով կատարվեց մեր փրկության գործը: Եղբայրներից մեկը մի երկատու է գրել. «Հոգուս փրկությունը ապահովելու համար ես ոչ մի գործ չեմ անում, որովհետև այդ գործը Տերն արդեն կատարել է, մինչդեռ Աստծու քանկագին Որդու սիրտ համար ես պետք է գործեմ օր ու գիշեր, թող սա լինի իմ կյանքի նշանաբանը»: ԱՄԵՆ:

Ջանիկ Քեչիշյան, ք. Արուսյան

Հունիս, 2018թ., N 6 (101)

ՄԱԳՆՈՒՄ ԵՂԲՈՐ ԽՈՍՔԸ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ՀԱՎԱՔՈՒՅԹԻ ԺԱՄԱՆԱԿ

Շվեդիայում և Աֆրիկյան երկրներում ես զբաղվում եմ ավետարանչությամբ, իսկ վերջերս մեծ ցանկություն ունեցա Հայաստան գալու: Շնորհակալ եմ Աստծուց և Հայաստանի եղբայրներից՝ այս հնարավորությունը ընձեռելու համար:

Եկեղեցին աշխարհի մեջ նման է նավակի: Մենք աշխարհում ենք, բայց աշխարհից չենք: Ես ապրում եմ ջրի մոտ և գիտեմ, որ նավը պետք է լինի ջրի մեջ, և ոչ թե ջուրը՝ նավի մեջ: Եթե ջուրը լցվի նավի մեջ, այդ նավն արդեն պիտանի չի լինի: Սա նույնն է եկեղեցու դեպքում: Աստծու եկեղեցին աշխարհի մեջ է, բայց եթե աշխարհը մտնի եկեղեցի, եկեղեցին կդադարի եկեղեցի լինելուց: Մենք այս երկրի վրա օտարներ ու պանդուխտներ ենք, այս աշխարհի արժեքների հետ չունենք որևիցե հաղորդակցություն, քանի որ Աստծու Խոսքն ասում է՝ նա, ով ուզում է բարեկամ լինել աշխարհին, բռնամի է Աստծուն:

«Եկեղեցի» բառը հունարեն «եկլեզիա» բառից է ծագում, որ նշանակում է կանչված: Դա նշանակում է, որ մենք կանչվել ենք աշխարհից

դուրս գալու համար: Հիսուսը Ինքն է այդ տարբերությունը դրել և մեզ օգնում է դրանում: Այս աշխարհը ատում է մեզ, քանի որ մենք համաձայն չենք իր ընտրությունների հետ: Եթե աշխարհը ատում է մեզ մեր աստվածապաշտության կյանքի համար, ուրեմն մենք ճիշտ ճանապարհի վրա ենք և ճիշտ տեղում: Մենք ունենք մի բան, որն ավելի մեծ է, քան այս աշխարհը:

Հիսուսը, մտնելով Երիթով, հյուր գնաց Ջաքեոսին: Այդ մարդը մաքսապետ էր, շատ հարուստ էր ու սիրում էր արծաթ: Երբ Հիսուսը մտավ Ջաքեոսի տուն, փոխվեց Ջաքեոսի սիրտը, և նա ասաց. «ունեցածիս կեսը կտամ աղքատներին, և եթե զրպարտությամբ մեկին զրկել եմ, չորեքպատիկը կհատուցեմ»: Նա խաբել էր մարդկանց, բայց երբ ընդունեց Քրիստոսին և կյանքը, դարձավ ուրիշ մարդ:

Հիշենք մագդաղենացուն, որ գնաց Հիսուսի ոտքերի մոտ, երբ Նա փարիսեցի Սիմոնի տանն էր: Սիմոնը մտածում էր. «եթե նա մարգարե է՝ կիմանա, թե ով է իրեն կպնում»: Բայց այս կինը մի բան էր գտել

Քրիստոսի սիրո մեջ: Եվ նա յուղի ամանը կոտրեց Քրիստոսի ոտքերի մոտ: Այդ ամանը, որ լցված էր թանկարժեք յուղով, նրա փառքն էր: Երևի դա իր օժիտն էր՝ այն ամենն, ինչ ինքը ուներ և հավաքել էր տարիների ընթացքում: Նա արցունքներով քրջում էր Հիսուսի ոտքերը:

Երկնքի թագավորության մեջ կա մի ուրիշ որակ, որը այս աշխարհը չի կարողանում հասկանալ: Ես մտածում եմ անառակ որդու մասին, որ կորցրեց ամեն բան և գնաց հոր մոտ, քանի որ այս աշխարհում չկա այնպիսի բան, որը կարող է փոխարինել հոր սիրուն:

Ես այժմ կխոսեմ մեկի մասին, որ շատ ուժեղ էր, մեծ կոչում էր ստացել իր կյանքի համար: Այդ մարդը Սամսոնն է: Մինչ նա կծնվեր, Տիրոջ հրեշտակը հայտնվեց նրա ծնողներին և ասաց, որ երեխա կունենան: Սամսոնն իր ծնված օրվանից պետք է լիներ նազովրեցի՝ ուխտավոր: Ես ու դու նույնպես պետք է լինե՞նք Տիրոջ նազովրեցիները: Տերն ասում է. «սուրբ եղբ, ինչպես որ Ես սուրբ

եմ»: Սա նշանակում է, որ մենք այս աշխարհից առանձնացվել ենք: Դուք հասկանո՞ւմ եք՝ ինչքան կարևոր էր Սամսոնի ծնունդը: Մեր ծնողներից ոչ ոք մեծան ավետիս չի ստացել, բայց Սամսոնի ծնողներին հրեշտակը հայտնեց, որ կծնվի Սամսոնը, և նա պետք է գերությունից ազատի Իսրայելը, որ արդեն քառասուն տարի գերի էր փղշտացիներին:

Դատավորաց 13,14,15 գլուխներում նկարագրվում է, թե ինչպես է Աստծու Հոգին գալիս Սամսոնի վրա, և նա մեծ գործեր է անում: Նա իր ձեռքում գտնվող մի ավանակի ծնոտով սպանում է հազար փղշտացու: Նա նաև վերցնում է քաղաքի դռան փեղկերը երկու սյուներով ու ցրելով, դնում իր ուսին և բարձրացնում սարի գագաթը:

Աստծու զորությունը Սամսոնի հետ էր: Մենք էլ այսօր Սուրբ Հոգու զորությունը ճաշակելով գործում ենք: Մենք չպետք է այդ զորությունն ընդունենք քսան տարին մեկ, հինգ տարին մեկ կամ հինգ օրը մեկ: Տերն ուզում է, որ մենք այդ սիրո ու զորության հոգու մեջ քայլենք: Ովքեր Հոգով են գնում, մարմնի գործերը չեն կատարում: Հին Ուխտում մենք տեսնում ենք, թե ինչպես է Աստծու զորությունը գալիս Սամսոնի վրա: Նոր Ուխտում Աստծու Հոգին է գալիս բնակվում մեր մեջ:

Սամսոնը չպահեց ուխտը, որպեսզի բնակվեր Աստծու Հոգու մեջ: Դա-

տավորաց 14 գլխում մենք տեսնում ենք, թե ինչպես է նա սիրահարվում օտարազգի մի կնոջ և ասում է իր ծնողներին. «Ես սիրում եմ նրան, իմ աչքերին հաճելի է, վերցնե՛ք ինձ համար կին»:

Ես ու դու չենք կարող մեր աչքերի մայվածքով շարժվել: Երբ Սամսոնի ծնողները գնացին այդ աղջկա քաղաք, առյուծը եկավ նրանց ընդառաջ, և Սամսոնը սպանեց առյուծին: Նա կարողացավ դա անել, քանի որ Աստծու Սուրբ Հոգին զորացրել էր նրան: Երբ նա հետ եկավ՝ տեսավ, որ այդ լեռի մեջ մեղուները մեղր են դրել: Նա վերցրեց, կերավ մեղրը և տվեց իր ծնողներին՝ չասելով, թե որտեղից է վերցրել այն: Ինչո՞ւ նա իր ծնողներին չասաց այդ մասին: Սամսոնը, որպես ուխտավոր, ոչ մի անմաքուր բանի չպիտի կպներ: Նա չէր սովորել քայլել Սուրբ Հոգու մեջ: Առաջին սխալն այն էր, որ նա օտարազգիների մեջ իր համար կին էր փնտրում: Երկրորդ սխալն այն էր, որ նա ձեռքը երկարացնում է մեռած մարմ-

նին և այտեղից քաղոյր է վերցնում: Նա լավ գիտակցում էր, որ շարունակում է խախտել ուխտավորի ուխտը, այդ իսկ պատճառով քաջացում էր դա իր ծնողներից, քանի որ նրանք կհանդիմանեին իրեն:

Գրված է, որ փղշտացիները մեծ խնջույք արեցին Սամսոնի և այդ աղջկա համար: Ես լավ պատկերացնում եմ, թե այս աշխարհը ինչ խնջույք կարող է կազմակերպել: Այստեղ ևս նա խախտում է մի կետ՝ որպես ուխտավոր գտնվելով այդ խնջույքի մեջ: Հետագայում մենք կարդում ենք, որ այս ամենը լավ վախճան չունեցավ: Այդ կինը տրվեց մեկ ուրիշ տղամարդու: Այսպես է լինում այն մարդկանց հետ, ովքեր ծովում են իրենց սկզբունքներից: Մարդը շատ հեշտությամբ կարող է այս վատ վախճանին հասնել:

Հետո նա տեսնում է մեկ ուրիշ կնոջ և սիրահարվում է նրան: Այս կինը ցանկանում է իմանալ Սամսոնի ուժի գաղտնիքը: Իմանալով, որ ուժի գաղտնիքը մազերի մեջ է, կտրում է Սամսոնի մազերը: Սամսոնը զրկվում է Աստծու զորությունից:

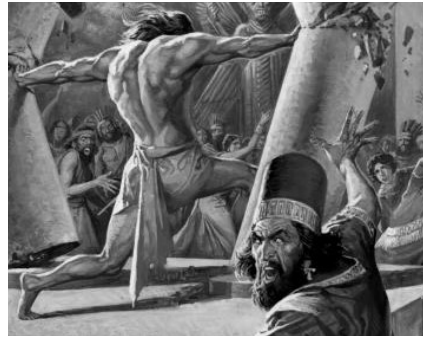
Գիտե՞ք ինչ է նշանակում Սամսոն անունը. այն նշանակում է «երևելի»: Աստծու կողմից դրված անունը շատ կարևոր նշանակություն ունի մարդու կյանքում: Սամսոնը, զրկվելով Աստծու զորությունից, զրկվում է նաև տեսողությունից, քանի որ փղշտացիները հանում են նրա աչքերը:

Երբ Աստծու մարդը թողնում է իր սկզբունքները և շեղվում ճշմարիտ ճանապարհից, տեղի է ունենում դժբախտություն: Սամսոնը մի մարդ էր, որը կանչվել էր Իսրայելին ազատելու փղշտացիներից, և նրա անունն էր «երևելի»: Նա իր միջի լույսը պետք է արտացոլեր, բայց այժմ ինքն էր հայտնվել խավարում և ուներ լույսի կարիք:

Սամսոնը մեզ զգուշացնող օրինակ է: Բայց այստեղ մի շատ կարևոր խորհուրդ կա: Մենք չպետք է մոռանանք, որ եբրայեցիների թղթում հիշատակվում է, թե ինչպիսի գործեր է արել Սամսոնը հավատքով: Երբ փղշտացիների վերնախավը հավաքվել էր խնջույքի, և երբ նրանք արդեն գիմովցել էին, կանչեցին Սամսոնին, որպեսզի խաղա իրենց համար: Նրանք պետք է ծաղրեին Աստծու մարդուն և դրանով իսկ ծաղրեին Աստծուն: Աստծու գործությունը գնացել էր Սամսոնի վրայից: Բայց այդ ժամանակ Սամսոնը կանչեց Տիրոջը և իր աչքերի վրեժը լուծելու համար ուժ խնդրեց: Պատկերացրեք՝ ինչքան մեծ էր այդ տունը, որ միայն երեք հազար հոգի գտնվում էին տանիքում:

Սամսոնն իր երկու ձեռքերով հենվեց երկու մեծ սյուների և ամբողջ ուժով կոթնեց դրանց, ինչի արդյունքում այդ տունը փուլ եկավ փղշտացիների վրա: Նա իր մահանալով ավելի շատ փղշտացի սպա-

նեց, քան կենդանության ժամանակ:

Մեզ համար հույս կա այսօր: Եթե դու շեղվել ես Աստծու ճանապարհից կամ ծրագրից, եթե սկսել ես այս աշխարհի հետ փոխգիշումների գնալ, ընդունիր քո մեղքը հիմա և զոջա՝

Եթե քո մեղքը կրկնակի կարմիրի պես լինի, Տերը ձյունի պես սպիտակ կանի: Ինչպես Սամսոնի պատմության վերջում նրա համար կար հույս, այնպես էլ մեզ համար կա հույս: Բայց Աստծու կամքը չի, որ մենք վերջին վայրկյանին ազատագրվենք և ազատ լինենք մեղքից: Նրա կամքն է, որ մենք քայլենք Սուրբ Հոգու մեջ և Նրա ներկայությունը ճաշակենք, վկաներ դառնանք մեր շրջապատում, որ կենդանի Աստծու եկեղեցին մնան է մի նավի, որը գնում է աշխարհին հակառակ և թույլ չի տալիս, որ վատ ջրերը լցվեն իր մեջ: Այդ նավակից պետք է հնարավորինս շատ փրկարար օղակներ նետենք դուրս, որպեսզի հնարավորինս շատ մարդիկ փրկվեն: Աստված օրհնի բոլորիս:

Մազնուս Լեդայր, Շվեդիա

Հունիս, 2018թ., N 6 (101)

ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՑ ՄԵԿԸ

Ոչ բոլորը գիտեին, թե ինչու՞մ էր Դավթի գաղտնիքը՝ նրա զորության և հաջողության գաղտնիքը: Հավատացյալ մարդիկ հասկանում էին, որ «....Դավիթ ուր որ կ'երթար, Տէրը անոր յաջողութիւն կու տար» (Ա Մնացորդաց 18.13): Անհավատ մարդիկ տպավորվում էին թագավորի անհատականությամբ և շտապում նրա հետ հաշտություն կնքել:

Ինչպե՞ս Դավիթն իրեն կպահեր իր հաղթանակներից հետո: Արդյոք չէ՞ր հպարտանա տարած հերթական հաջողությունից: Չէ՞ր հավատա արդյոք ինքն իրեն ավելի շատ, քան իր Աստծուն:

Նա իր բոլոր հաղթանակները Աստծուն է նվիրում, ոչինչ չի սեփականացնում: Ողջ ավարը և նվերները նա տալիս է ճշմարիտ Հաղթողին. «Դավիթ թագաւորը զանոնք ալ Տէրոջը նուիրեց՝ այն արծաթով ու ոսկիով մէկտեղ, զոր ամէն ազգերէն առեր էր» (Ա Մնացորդաց 18.11):

Նա օտարներից որպես ավար վերցրած բազում արծաթյա և ոսկյա

իրեր հալեցնում է, վերածում անոթների և այլ առարկաների՝ այդպիսով հարստացնելով տաճարի գանձաբանը: Նա Աստծուն վերադարձնում է ամեն ինչ, որ հավաքել էր իր թշնամիներից:

Մեծագույն գայթակղություններից մեկը Աստծուց տրված հաղթանակը սեփականացնելն է, միայն Բարձրյալին պատկանող փառքը սեփական անձին վերագրելը:

Դավիթը լավ օրինակ է ցույց տալիս, թե ինչպես պետք է մարդն իրեն դրսևորի հաջողության բուպեներին:

Աստծուն նվիրի՞ր զրավված ամեն բան, և երբեք ոչինչ չես կորցնի: Նրան տուր ողջ զորությունը և փառքը, և երբեք չես ամաչի:

Եթե դու ինքդ և այն ամենը, ինչ ունես, ընծայված եք Աստծուն, Նա հոգ կտանի ամեն ինչի մասին լավագույն ձևով:

Միայն նա, ով ամեն բան Աստծուն է նվիրել, չի ճաշակի պարտության դառնությունն ու ամոթը:

Չճանաչողի գավաթը ձեռքում պահելով, արժանի վայրում հայտնվելով, պատվի արժանանալով՝ շտապի՞ր այդ ամենը Աստծուն նվիրել: Նրա հետ ավելին ձեռք կբերես: Առանց Նրա ամեն բան կկորցնես:

Միխայիլ Չերեմկով

ԵՐԱՆՈՒՀԻ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Որքան էի սիրում աշխարհն ու մեղքն՝ իր ողջ ծանրությամբ: Մասնագիտությանս մեջ բավական հաջողությունների էի հասել, լավ գումարներ էի վաստակում և այդ ամենը վատնում էի ինձ օրեցօր ավելի շատ մեղքի մեջ թաղող խրախճանքների վրա: Ինձ բոլորից բարձր էի դասում և տեսնում էի իմ առավելությունն ուրիշների նկատմամբ: Հպարտանում էի իմ գործերով, իմ ձեռքբերումներով և, իհարկե, ինքս ինձանով: Որքան ողորմելի եմ եղել...

Թվում էր, թե հավատք ունեմ, այն էլ ամենաիսկական հավատք. չէ՞ որ պարտաճանաչ կերպով ամեն տարի պահեք էի պահում և չէի մոռանում հպարտանալ իմ արած այդ «մեծ» գոհաբերությամբ:

2014թ. ընդունվեցի Եվրոպայի բարձր վարկանիշ ունեցող համալսարաններից մեկը: Այդ նույն տարում ամուսնացա, շուտով նաև պարզվեց, որ երեխայի եմ սպասում: Այսինքն՝ մեկ տարում միանգամից իրականանում էին իմ կյանքի 31 տարիների բոլոր երազանքները՝ գրեթե իմ պատկերացրած սցենարով: Կարո՞ղ եք պատկերացնել, թե հպարտությունս ու ինքնագնահատականս ինչքան էին բարձրացել, չէ՞

որ միայն ես էի արժանի նման հաջողությունների:

Համալսարանում ուսանելիս մտածում էի, որ ավարտելուց հետո մեծ հեռանկարներ ունեցող աշխատանքային առաջարկներ կանեն ինձ: Եվ պատկերացրեք իմ զարմանքը, զայրույթն ու հիասթափությունը, երբ հոգս ցնդեցին նաև այն առաջարկները, որոնք դիտարկում էի դեռ ուսանելուս ընթացքում, որոնց իրական լինելու համար ունեի բոլոր երաշխիքները: Եվ դա դեռ ամենը չէր: Մեր առջև փակվեցին ոչ միայն բոլոր աշխատանքային առաջարկների, այլև վարձով տրվող բնակարանների դռները: Եթե գումար ունենալու դեպքում սովորաբար երկու-երեք օրվա ընթացքում կարելի էր բնակարան գտնել, ապա մենք երկու ամսից ավելի ստիպված եղանք բնակվել ծանոթների տներում: Վարձով տուն գտնելը մեզ համար երազանք էր դարձել:

Ու մի օր, երբ հիասթափված, շատ հոգնած, հուսահատված ու քնաթափ էի, ծնկներս ուղղակի ծալվեցին ու, որպես վերջին հույս, սկսեցի աղոթել ու Աստծուց լույս խնդրել: Մինչև հիմա հիշում եմ, թե ինչ անկեղծ հավատքով էի լացով

Հունիս, 2018թ., N 6 (101)

աղոթում: Երկու օր անց բոլորովին անսպասելի տեղից անհավանական պայմաններով բնակարան գտանք:

Այդ աղոթքն ու ստացված ողորմությունը ինձ ապաշխարության տանող առաջին քայլերն էին: Տասնհինգ տարի շարունակ ինձ վկայել էին Աստծու Խոսքը, ու չնայած չեմ մերժել, բայց երբեք էլ կարծրացած սիրտս ամբողջովին չեմ բացել այդ Խոսքն ընդունելու համար, և իմ հոգում այնքան կրակ չի վառվել, ինչքան այդ ժամանակ:

Մի շաբաթից եկեղեցի գնալու և խոստովանություն անցնելու ցանկություն հայտնեցի: Որոշումս շատ հաստատ էր, այնպես որ որքան էլ կողքից փորձում էին ինձ ետ պահել, միևնույնն է, ես անբեկանելի էի:

Հիշում եմ, երբ առաջին իսկ օրը եղբորն ասացի, որ ուզում եմ խոստովանություն անցնել, նա ասաց, որ չի կարող իմ խոստովանությունն ընդունել, քանի որ մորեկ եմ և շատ բաներ չգիտեմ: Հուսահատությունից արցունքներն սկսեցին աչքերիցս հոսել: Խոստովանեցի... եղբայրն ասաց. «Արցունքներդ շատ անկեղծ էին, և չէի կարող մերժել»:

Սկսեցի կամոնավոր հաճախել եկեղեցի, ամեն աղոթքի ժամանակ զգում էի, թե Տերն ինչպես է այցելում, փշրում իմ քարացած սիրտն ու լուսավորում իմ բորբոսնած էությունը:

Ո՛չ ես, ո՛չ ամուսինս մշտական

աշխատանք չունեինք: Ամիսներ էին լինում, որ չէինք կարողանում բնակարանի վարձը տալ: Խնդրում էինք բնակարանատիրոջը, որ թույլ տար գումարը հաջորդ ամսին վճարել: Նա, փոխանակ զայրանալու, մեզ էր հանգստացնում, համոզում էր, որ մի փոքր էլ համբերենք, որ ամեն բան լավ կլինի: Իսկ նրա կինը, որ աշխատում էր ռեստորանում, մեզ համար տոպրակներով սնունդ էր բերում: Մենք մույնիսկ բնակարանի վարձը չէինք կարողանում վճարել, իսկ նրանք մաս կերակրում էին մեզ:

Մի քանի ամիս անց մկրտվեցի Սուրբ Հոգով և ես էլ սկսեցի վայելել Աստծու ներկայությունն իմ մեջ:

Երբ զգում ես Տիրոջ անսահման սերը, հասկանում ես, որ դու մենակ չես, և ինչ էլ որ կատարվում է քո կյանքում, Նրա թույլտվությամբ է լինում: Հաղորդակցվում էի Սուրբ Հոգու հետ, լսում էի թե՛ խորհուրդները, թե՛ հանդիմանությունները:

Ձգում էի, որ Տերն ինձ նեղությունների միջով է տանում, որպեսզի հավատքս աճեցնի: Լինում էին օրեր, որ մույնիսկ երեխայի կաթն էր արդեն վերջանում, մենք գումար չէինք ունենում գնելու համար, բայց ամենաանսպասելի տեղից Տերն ուղարկում էր անհրաժեշտ ամեն բան: Եթե սկզբում այդպիսի դեպքերում ինձ մոտ խուճապ էր սկսվում, որ երեխան սոված կմնա, հետո

հավատքս այնքան զորացավ, որ գիտեի՝ չկա զումար, բայց ո՛չ մենք, ո՛չ երեխաս սոված չենք մնա, որովհետև իմ Տիրոջից խոստում ունեի:

Աշխատանքի խոստում էլ էի Տիրոջիցս ստացել և հասկանում էի, որ այդ հարցը ձգձգվում էր ոչ առանց պատճառի:

Չնայած այն հանգամանքին, որ իմ բոլոր կուրսեցիների առջև արդեն բացվել էին բազում գայթակղիչ դռներ աշխարհի տարբեր երկրներում, իմ դուռը դեռ փակ էր՝ ինձ համար անհասկանալի պատճառներով: Հասկանում էի, որ փորձություն են անցնում, որ ամեն ինչ միանգամից չի լինում, սակայն պետք է խոստովանեմ, որ լինում էին պահեր, երբ հուսահատությունն այնքան էր ուժեղանում, որ հավատքս թուլանում էր: Բայց այդպիսի բան եղավ մի՞նչև այն պահը, երբ Աստուծոց շատ հստակ խոստում ստացա, երբ գնում էի հերթական հարցազրույցի: Դա հավատքս ավելի զորացրեց: Նրանից միայն մի բան էի խնդրում, որ հետս լինի:

Մի օրվա մեջ աշխատանքի ընդունվելու համար մի քանի հարցազրույց անցա, ինչը բացարձակ բնորոշ չէ ստանդարտ ընթացակարգին, որովհետև այդ կարգի ընկերություններում մեկ-երկու ամիս է տևում հարցազրույցների ընթացքը: Մի քանի օրից հրավիրեցին տնօրենի հետ

վերջնական հարցազրույցի: Այդ ժամանակ Տերը ոչ միայն հաստատեց Իր տված խոստումը, այլև խոստացավ օրհնել գործս: Թե հարցազրույցի ժամանակ ինչպես եմ պատասխանել ինձ ուղղված հարցերին, ինքս էլ չգիտեմ: Ես ինքս ինձ լսում ու զարմանում էի, թե առանց հարցը լիարժեք վերլուծելու ինչպես եմ կարողանում այդքան ստույգ ու տեղին պատասխանել այդ բազմաթվանդակ հարցերին: Վերջում էլ նույնիսկ օգտագործեցի մի դարձվածք, որը, տնօրենի խոստովանությամբ, իր գործելաոճի հիմքն է: Նա ապշած նայում էր ինձ՝ փորձելով հասկանալ, թե ինչպե՞ս է հնարավոր այդքան անբերի պատասխանել հարցերին: Նա, իհարկե, չէր հասկանում, որ իմ Տերն էր ինձ լուսավորողն ու լուսաբանողը, որ այդ պատասխանները տալիս էի ոչ թե ես, այլ իմ մեջ եղած Սուրբ Հոգին:

Ի վերջո նրանք ինձ աշխատանքի առաջարկ արեցին՝ չնայած այն բանին, որ իսպաներենի իմ իմացությունը բավարար չէր նման աշխատանքի համար, ու չունեի աշխատանքի իրավունք:

Աշխատանքի իրավունքը հաստատվեց երեք ամսից, և հենց հաջորդ օրն աշխատանքի անցա այդ նույն կազմակերպությունում: Մի՞թե սա հրաշք չէ:

Հունիս, 2018թ., N 6 (101)

Սակայն ես ամենաշատը Աստծուց շնորհակալ եմ ոչ թե իմ կյանքում կատարած հրաշքների համար, այլ նրա համար, որ աչքերս բացեց, որպեսզի տեսնեմ դրանք: Ինչպես և ցանկացած անհավատի կյանքում, իմ կյանքում Տերը հրաշքներ միշտ է

կատարել, որոնք ես անշնորհակալաբար վերագրել եմ ինձ, սակայն ապաշխարելուց հետո սկսեցի բացահայտ տեսնել հրաշքների իրական Հեղինակին՝ իմ Տեր Աստծուն:

Երանուհի քույրիկ, Մադրիդ, Իսպանիա

ԻՄԱՆԱ՞Լ ԱՍՏԾՈՒ ՄԱՍԻՆ, ԹԵ՞ ԾԱՆԱԶԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ

«Հապա ան որ կը պարծի բող ասով պարծի, որ կը հասկնայ ու զիս կը ճանչնայ, եւ զիտէ թէ ես եմ Տէրը՝ որ երկրի վրայ ողորմութիւն, իրաւունք ու արդարութիւն կ'ընեն»: **Երեմիա 9:24**

Աստծու մասին իմանալը ուրիշ բան է, Նրան անձնապես Քրիստոսով ճանաչելու փորձառություն ունենալը՝ բոլորովին այլ բան:

Իմանալ, որ Աստված ամենուր է, թերևս զարմանալի է, բայց գիտակցելը, որ Նա մեզ հետ է մեր ներությունների ժամանակ, մեզ հույս և մխիթարություն բերող իրողություն է:

Իմանալը, որ Աստված ամեն բան գիտի, հաճախ մեզ վարանում է պատճառում, բայց ունենալ այն հավատքը, որ մեր կյանքի բոլոր մանրամասնությունները Աստծու հոգածության տակ են գտնվում՝ ճշմարիտ խաղաղության վայելք է:

Իմանալը, որ Աստված ամենակարող է, մեզ հիացմունք է պատճառում, բայց հավատալը, որ մեզ համար ամեն բան հնարավոր է, երբ Աստված Ինքն է գործում մեզնով և

մեր մեջ, Նրա հզոր բազուկների մեջ լինելու ապահովության հիասթափեց զգացողություն է:

Իմանալը, որ Աստված անփոփոխ է, քաջալերում է, բայց անփոփոխ Աստծու հոգածությանը հանձնվելը Նրա անսահման հավատարմությունը ճանաչելն է:

Իմանալ, որ Աստված սեր է, քաջալերական մի ճշմարտություն է, բայց Նրան որպես սիրող Հայր ճանաչելը՝ Նրա Որդի Հիսուս Քրիստոսի հանդեպ ունեցած մեր անձնական հավատքով, իսկական ուրախություն բերող պարագա է:

Իսկ դու անձնապես ճանաչո՞ւմ ես Աստծուն:

Աստծու մասին իմանալը լավ բան է, բայց Նրան անձնապես ճանաչելը կյանք հեղաշրջող իրողություն է:

«Ձեաց մեր համապագո» գրքույկից

ԻԼՅՈՒՇ ԵՂԲՈՐ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես՝ Իլյուշ Զինիսյանս, ծնվել եմ 1948թ., Ախալցխայում: Ապաշխարել եմ 1989թ. աշնանը և մինչ օրս ծառայում եմ Տիրոջ: Հոգևոր կյանքիս ընթացքում տեսել եմ շատ հրաշքներ ու հայտնություններ, որ Տերն արել է ինձ հետ, բայց ամենամեծ հրաշքը կատարվեց 2018թ. մայիսի 26-ին:

Վերջերս շնչառության հետ կապված մի փոքր անհանգստություն ունեցա: Երբ գիշերը քնած էի, Տեր Հիսուսը երագումս հայտնեց, որ գնամ սիրտս ստուգելու, քանի որ անհանգստությանս պատճառը սիրտս է: Գնացի հիվանդանոց: Ստուգումների արդյունքում ինձ նշանակեցին սրտի շտապ վիրահատություն: Ես աղոթեցի Տիրոջը և խնդրեցի, որ ամեն բանի մեջ լինի Իր կամքը: Մայիսի 24-ին ինձ վիրահատեցին: Ամեն ինչ կարծես բարեհաջող էր, բայց թուլություն զգացի և բժիշկների սխալի պատճառով ունեցա սրտի ներքին արյունահոսություն:

Մայիսի 26-ին ինձ երկրորդ անգամ վիրահատեցին: Վիրահատության ժամանակ վիճակս կտրուկ վատացավ, և այդ ժամանակ հոգիս մարմնիցս դուրս եկավ, ու ես հանդիպեցի Տեր Հիսուսին:

Նա ինձ տարավ մի շատ գեղեցիկ

վայր՝ այնքան հրաշալի, որ բառերով հնարավոր չէ նկարագրել: Շատ գեղեցիկ բնություն էր, հոսում էր մաքուր, զուլավ ջուր, ջրի մեջ՝ գեղեցիկ ու գունավոր քարեր, գեղեցիկ ու անուշահոտ ծաղիկներ, աննկարագրելի տեսարան: Ես շատ ծարավ էի և խնդրեցի Տիրոջը.

- Շատ ծարավ եմ, մի քիչ այդ ջրից տուր խմեմ:

Նա չտվեց այդ ջրից՝ ասելով, որ եթե խմեմ, հավիտյան պիտի մնամ: Ես նորից աղաչեցի, որ տա ինձ այդ ջրից, բայց Նա ասաց. «Դու պիտի գնաս երկիր և պատմես այն ամենը, ինչ տեսար, դու այնտեղ գործ ունես անելու»: Հիսուսի հետ շրջելիս տեսա մի մեծ քաղաք՝ սպիտակ, գեղեցիկ:

Հուլիս, 2018թ., N 6 (101)

Ես ուզեցի այնտեղ մտնել, բայց Տերը կրկին չթողեց՝ ասելով, որ եթե ներս մտնեմ, պիտի մնամ այնտեղ հավերժ, բայց ես պիտի գնամ երկիր, իսկ այդ քաղաքը սուրբերի հավերժ

բնակավայրն է: Երբ հեռացանք այդտեղից, շարունակեցինք քայլել դեպի իմ մարմինը, և իմ հետևից լսեցի տանջանքի ձայներ, աղաղակներ, լացի ձայներ, ծուխ: Ու հարցրի Տիրոջը, թե այդ ի՞նչ ձայներ են, ի՞նչ է կատարվում: Տեր Հիսուս պատասխանեց, որ դա հավիտենական տանջանքն է, և անցանք, մոտեցանք իմ մարմնին: Նայեցի իմ մարմնին՝ արյունոտ, զգվելի ու տհաճ, ասացի. «Տեր, ես չեմ ուզում մտնել այդտեղ»: Բայց Տերը հրամայեց, որ մտնեմ, և այդպես եղավ: Աչքերս բացեցի, տեսա ու լսեցի բժիշկների շփոթված

ու խառնված լինելը: Նրանցից մեկն ասաց, որ ինձ շրջեն կողքի, ու ինձ շրջեցին: Իմ բերանից արյուն եկավ: Նորից լսեցի, որ բժիշկն ասաց՝ փրկվեց: Ինձ տեղափոխեցին վերակենդանացման բաժանմունք: Շատ դժվարություններ եղան այդ ընթացքում, բայց Տերն ազատեց ամեն ինչից: Մի քանի օր մնալուց հետո վերադարձա տուն, արդեն ապաքինվում եմ և պատրաստվում եմ Տիրոջ տված պատվերը կատարեմ՝ հայտնեմ Իր տված պատվերը անհատներին ու եկեղեցիներին:

Իլյուշ եղբայր, ք.Ախալցխա, 69տ.

* * *

*Մեղքը երկար թափառում էր
Եվ հանգրվան նա չուներ,
Հետո տկար մարդուն գտավ,
Մարդն քնդունեց, ելք չուներ:
Մեղքն աշխարհից մարդուն տվեց
Զվարճանքներ, գինարբուք,
Հրապուրվեց հոգին խավար,
Դարձավ մի տուն նա անշուք:
Մարդը դարձավ աշխարհային
Մեղքերին գերի անփորձ,
Եվ փաթարվեց նրա վրա
Հին փորձիչը՝ դարձած օձ:
Ու նա խաբվեց նախահոր պես,
Մեղքը վերցրեց իր ուսին
Եվ չտեսավ իրեն կանչող
Աստծու Որդուն՝ Հիսուսին:
Ով մարդ, ելիր ու քեզ թափ տուր,
Ծոցդ կրակ մի՛ պահիր,
Մեղքից հրդեհ է բռնկվել,
Հոգուդ գեհեն մի՛ մատնիր:*

*Մեղքը ծոցիդ մեջ ես պահում
Մոխրացնող իր հրով,
Իմացիր, որ քո թաղումը
Սկսվում է դրանով:
Լայն բաց աչքերդ, որ խավար են,
Նայիր երկինք զղջումով,
Կյանքի վերջում մի սահման կա,
Վերջանում է այն մահով:
Քանի ուշ չէ, ապաշխարիր
Եվ ազատվիր մեղքերից,
Որ չապրես մահ երկրի վրա
Եվ երկրորդ մահ՝ գեհենից:
Փոխիր միտքդ, հնազանդվիր,
Զղջա՛, չար ճամփից դարձիր,
Բայց եթե դու դարձի չգաս,
Ոչ որ քեզ չի նախանձի:
Արի՛ Փրկիչ Տեր Հիսուսին,
Թող խավարը վերանա,
Քո մեղքերից ապաշխարիր,
Տեր Հիսուսին դու գնա:*

ՈՒԼՅԱՄ ՌԱՄՁԱՅ. ԱԹԵԻՍՏԸ ԴԱՌՆՈՒՄ Է ՔՐԻՍՏՈՆՅԱ

Ուիլյամ Միտչել Ռամզայը աթեիստ էր: Նա փորձում էր գիտական ճանապարհով հերքել քրիստոնեության ճշմարտացիությունը, սակայն հետագա դեպքերն այլ զարգացում են ստանում. քրիստոնեության պատմությունն ուսումնասիրելով՝ նա դառնում է Քրիստոսին:

Ուիլյամ Միտչել Ռամզայը (1851-1939) շոտլանդացի հնագետ էր, հետազայում՝ բողոքական պատմաբան, Նոր Կտակարանի ուսումնասիրող:

Ուիլյամ Միտչել Ռամզայը՝ Օքսֆորդի դասական արվեստի և հնագիտության առաջին դասախոսը, ընդունում էր գերմանական գիտական թեզն այն մասին, որ Գործք առաքելոցը 2-րդ դարին պատկանող գործ է, որը լի է սխալներով: Եվ նա հայտարարում է, որ կապացուցի դա:

Սակայն հնագույն գրականության մեջ ուսումնասիրություն կատարելիս նա հստակ տեսնում է, որ Գործք առաքելոցը գրվել է 1-ին դարում, և որ այն ճշգրիտ կերպով ներկայացնում է 1-ին դարում կատարված դեպքերը:

Եվ այսպես, 15 տարի շարունակ ավելի ու ավելի գնալով պատմության խորքերը՝ նա իր խոստացածի

հակառակն է անում. ապացույցներ է հավաքում, որոնք վկայում են Ղուկասի գրառումների ճշգրտությունը (Գործք առաքելոցը գրվել է Ղուկասի կողմից):

Ռամզայը քայլ առ քայլ հետ է կանգնում Գործք առաքելոցի վերաբերյալ իր նախկին հայացքներից ու կարծիքներից: Տպավորված այն ամենով, ինչ իրեն հաջողվել էր հայտնաբերել, Ռամզայը քրիստոնեություն է ընդունում:

«Սուրբ Պողոսը՝ ճանապարհորդ և Հռոմի քաղաքացի» իր հայտնի գրքի երկրորդ հրատարակության ներածությունից վերցված քաղվածքն ի ցույց է դնում տարբեր հեղինակների կողմից մշակված կարծիքների ու տեսությունների ընդհանուր հայտարարը Գործք առաքելոցի մասին: «Մեր վարկածը հետևյալն է՝ Գործք առաքելոցը գրվել է պատմաբանի կողմից, մի գրողի, ով իրեն նվիրել է այն փաստերը գրի առնելուն, որ կատարվում էին այն ժամանակ, մի զորավոր հետևորդի, ով վեր էր ամեն աշառությունից: Եվ նրա գրվածքի կատարյալ հստակության, դեպքերի ճշմարտացի նկարագրության դրդապատճառը քրիստոնեական ճշմարտությունը սերունդներին հասցնելն է եղել»:

Հոգևոր, 2018թ., N 6 (101)

ԶԵՐՄԵՌԱՆԴ ԱՂՈԹՔԻ ԶՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Իմ աղոթքի կյանքում եղել են դեպքեր, երբ Աստված ինձ խրախուսել է աղոթել համարձակ և համարձակ մարգարեական հռչակումների ամեն: Ես ուզում եմ, որ իմ սիրտը միշտ լցված լինի ծարավով և փափագով առ Աստված: Այդ խանդավառ ձգտումը ծնում է հնազանդություն, ինչն էլ առաջնորդում է զարմանահրաշ արկածների Նրա հետ, արկածներ, որոնք օգնում են Նրա սրտի և Նրա ճանապարհների ճանաչողության մեջ աճելուն:

«Ու երբ անոնք աղօթք ըրին, շարժեցաւ այն տեղը՝ ուր ժողովուած էին, և ամենը Հոգով Սրբով լեցուեցան, ու Աստուծոյ խօսքը համարձակ կը խօսեին» (Գործք առաքելոց 4.31):

Տվե՛ք Աստծուն 15 րոպե ձեր աղոթքի մեջ.

** Նայե՛ք, քե ինչ էր կատարվում, երբ առաջին դարի եկեղեցին միաբան աղոթում էր: Լսե՛ք, քե այսօր շարերը ինչ են վերապրում աղոթքի մեջ: Խնդրե՛ք Տիրոջից աղոթքի մեջ նման համարչակություն, եթե ցանկանում եք ունենալ:*

** Փափագն առ Աստված գալիս է Նրա հետ զրույցի մեջ անցկացրած մեր ժամանակից: Ավելին, քան ան-*

գիր արած աղոթքները կամ սովորական դարձած խոսքերը կրկնելը, խնդրե՛ք Տիրոջ, որ լրա ձեզ համարչակ աղոթքներ:

** Այսօր կարդացե՛ք Գործք առաքելոցի առաջին 4 գլուխները: Արդյոք տեսնո՞ւմ եք, որ մենք մեր ազգի մեջ արթնության կարիք ունենք: Խնդրե՛ք Տիրոջից, որ դուք նույնպես վերապրե՛ք Սուրբ Հոգու հեղումը, ինչպես Գործք առաքելոց գրքում:*

Աղոթք. Հա՛յր, սովորեցրու ինձ աղոթել ջերմեռանդ աղոթքներ, որոնք փոփոխություն կբերեն իմ շրջապատում, կփոխեն իմ քաղաքը: Ես հավատում եմ, որ Դու կարող ես անել այսօր նույնը և ավելին, ինչ անում էիր Գործք առաքելոցի դարաշրջանում: Ծնորհակալ եմ Քեզնից, Տեր: Ամեն:

Ջերմեռանդ աղոթքը կարող է փոխել ազգը:

Դաչ Շիրս

ՍԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Ապրիլի 2-ին Զեզ ևս ուզում է, որ Դուր համարար Իրեն ու փրկություն ունենալ:
Այդ մասին Նովիսևսու 3.16-ում կարդում ենք:
«Որովհետև Ապրիլի 2-ին ապրիլի 2-ին ապրիլի 2-ին, որ Իր միտքին Որդուն ամեն, որ ու
Նրան համարա չորքի, այլ համարենական կանք ունենալ»:
Եթե Դուր ուզում եք ամենի մտքից ծանոթանալ Ապրիլի 2-ին և Նրա Խոսքին, կարող եք
դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան

Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Ջեյրուս	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ալիբեկյան Լևոն
Երեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Մարգիս
ՀԱԹ(Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորրի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Նազարյան Սարգիս
Նորրի զանգված	091-16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Փարպախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Յուդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

Երզրաններ

Արուսյան	094-34-75-91	Ջալալյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավիթյան Վաչեղի
Աշտարակ	098-01-72-60	Արտուրյան Անդրանիկ
Արարատ	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գառնարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38	Փիլիպյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Թովմայան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարդան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Ջանգելուր	094-00-94-08	Մարտիրոսյան Սիմոն
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարտիրոսյան Սիմոն
Դամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մկրտիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նովիսևսկի Ռոբերտ
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դամբարակյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրամյանյան Գևորգ
Սյունիք	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոփիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռոբերտ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուրբաթյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

ՔՈՒՆԴԻ ԿՈՐՑՐԵ՞Լ ԵՍ

Ես պատկեցայ ու քնացայ. արթնցայ, վասն զի Տէրը զիս պաշտպանեց:

Սաղմոս 3:5

Խաղաղութեամբ պիտի պատկիմ ու քնանամ, վասն զի դուն միայն, ով Տէր, զիս ապահովութեամբ կը քնակեցնես:

Սաղմոս 4:8

Իմ ներկայութիւնս քեզի հեար պիտի երթայ ու քեզ պիտի հանգստացնէ:

Ելից 33:14

Աստուծոյ ժողովրդին դեռ հանգիստ մը կը մնայ:

Եբրայեցիս 4:9

Արդարեւ անկեա իր սիրելիին քուն կուտ տայ:

Սաղմոս 127:2

Իմ Աստուածս չեք ամէն պիտոյքք պիտի լեցնէ իր նոխութեանը չափովը փառքով՝ Քրիստոս Յիսուսի չեռքով:

Փիլիպեցիս 4:19

Քաղցր է աշխատող մարդուն քունը:

Ժողովող 5:12

Ու հիմա ի՞նչ քանի սպասեմ, ով Տէր. իմ յոյսս քեզի է:

Սաղմոս 39:7

Իմ ներսիդիս հոգերոս շարցած արեւնը՝ Քու միփաբութիւններդ իմ անչս կ'ուրախացնենին:

Սաղմոս 94:19